

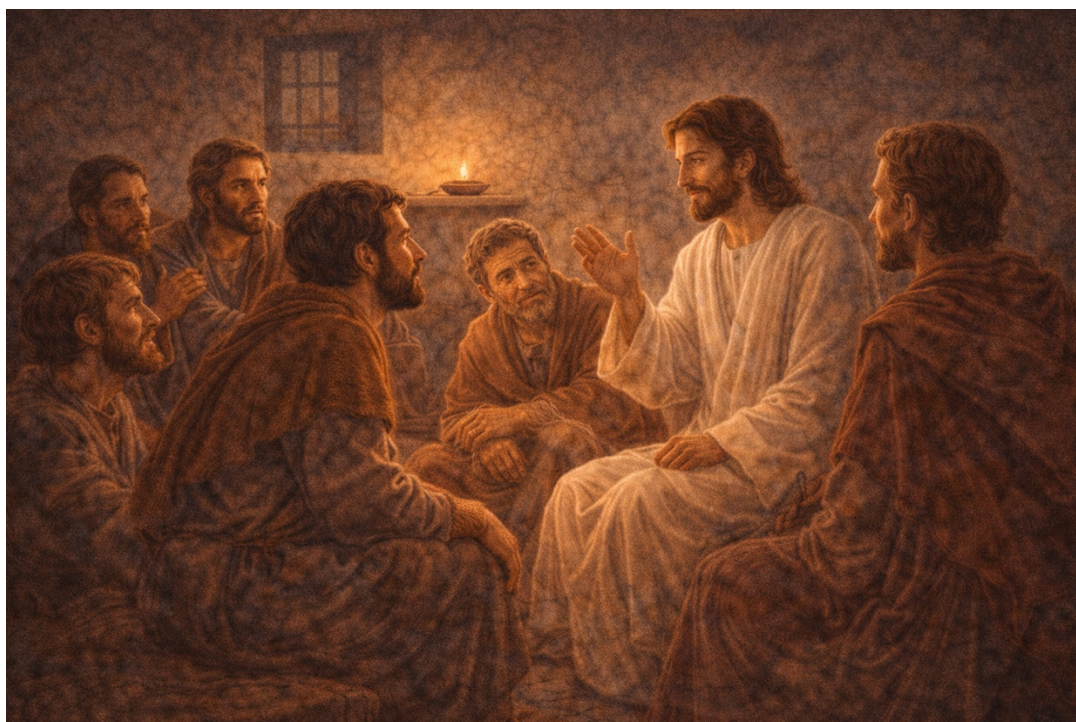
Het leven van Jezus

Hemelvaart en Pinksteren

Hans Vermeulen

Jezus leeft

Jezus is opgestaan uit de dood.
Dat hebben zijn vrienden gezien.
Niet één keer. Maar meerdere keren.
Hij is bij hen geweest. Hij heeft met hen gesproken.
Hij heeft laten zien dat Hij echt leeft.
Voor zijn vrienden is dat moeilijk te begrijpen.
Ze hadden gezien dat Hij gestorven was.
Ze wisten zeker dat Hij dood was.
En toch staat Hij nu weer bij hen. Dat verandert alles.
De angst die ze hadden, wordt minder.
De onzekerheid wordt rustiger.
Er komt hoop voor in de plaats.
Niet alles is meteen duidelijk. Ze hebben nog vragen.
Maar ze weten één ding zeker: Jezus leeft.
En dat betekent dat het verhaal niet voorbij is.

Samen onderweg

Jezus blijft nog een tijd bij zijn vrienden.

Ze lopen samen. Ze praten met elkaar.

Soms eten ze samen.

Het zijn rustige momenten.

Jezus legt dingen uit. Over wat er gebeurd is.

En waarom dat moest gebeuren.

Langzaam beginnen de leerlingen het te begrijpen.

Niet alles. Maar wel meer dan eerst.

Ze merken dat Jezus anders is.

Hij is dezelfde. Maar ook anders.

Hij hoort niet meer helemaal bij deze wereld.

Toch is Hij dichtbij. Dat geeft rust.

Nieuwe moed

De leerlingen veranderen.

Eerst waren ze bang.

Ze hielden zich verborgen.

Maar nu gebeurt er iets anders.

Ze krijgen moed.

Ze durven weer naar buiten.

Ze praten met elkaar.

Ze denken na over wat ze hebben meegemaakt.

Jezus spreekt met hen over de toekomst.

Hij zegt dat hun taak nog niet klaar is.

Ze moeten verder gaan.

Ze moeten vertellen wat ze hebben gezien.

Dat is een grote opdracht.

Een opdracht

Jezus spreekt met zijn vrienden over wat er nu gaat gebeuren.

Hij zegt dat hun taak nog niet klaar is.

Wat zij hebben gezien en meegemaakt,
is niet alleen voor henzelf. Ze hebben Jezus gevolgd.

Ze hebben gezien wat Hij deed.

Ze hebben gehoord wat Hij zei.

Nu moeten zij dat doorgeven.

Niet alleen aan mensen die ze kennen.

Maar ook aan mensen die ze nog niet kennen.

Dat is een grote opdracht.

Sommige leerlingen voelen zich klein. Onzeker.

Hoe moeten wij dit doen? Denken ze.

Jezus begrijpt dat. Hij zegt niet dat het makkelijk zal zijn.

Maar Hij zegt wel dat het belangrijk is.

Ze hoeven niet alles te weten.

Ze hoeven niet alles te kunnen.

Ze moeten beginnen. Stap voor stap.

Vertellen wat ze zelf hebben gezien.

Belofte van hulp

Jezus weet dat zijn vrienden dit niet alleen kunnen.

Hij ziet hun twijfel. Hij merkt hun vragen.

Daarom belooft Hij hulp. Hij spreekt over Gods Geest.

Die zal bij hen komen. Die zal hen helpen.

Niet zichtbaar zoals Jezus zelf.

Maar wel aanwezig.

Die Geest zal hen moed geven.

En woorden als ze niet weten wat ze moeten zeggen.

Dat stelt hen gerust. Ze hoeven het niet uit eigen kracht te doen.

Ze hoeven niet sterk te zijn. Ze mogen vertrouwen.

Jezus laat hen niet alleen achter.

Ook al zal Hij niet meer op dezelfde manier bij hen zijn,

Hij blijft betrokken. Dat geeft rust.

Nog even samen, op weg naar buiten

De tijd die Jezus nog bij zijn vrienden is, is kostbaar.

Ze eten samen. Ze praten samen. Soms is het stil.

Soms stellen ze vragen. Niet alles hoeft gezegd te worden.

Ze kijken naar Jezus. Ze luisteren.

Ze proberen te onthouden wat Hij zegt.

Ze weten dat deze tijd bijzonder is. Niet omdat alles duidelijk is.

Maar omdat Hij bij hen is. Langzaam groeit er iets.

Niet alleen begrip. Maar ook vertrouwen.

Ze beginnen te zien dat er een nieuwe fase komt.

Op een dag neemt Jezus zijn vrienden mee naar buiten.

Ze lopen samen de stad uit. De lucht is open.

Het is rustig. Ze praten onderweg. Het lijkt een gewone wandeling.

Maar er hangt iets in de lucht.

De leerlingen voelen dat dit moment anders is.

Ze letten goed op. Ze willen niets missen.

Laatste woorden en opname in de Hemel

Jezus blijft staan. Hij kijkt zijn vrienden aan.
Hij spreekt rustig, maar duidelijk. Hij herhaalt wat belangrijk is.
Dat ze moeten gaan. Dat ze moeten vertellen.
Niet alleen over wat ze weten,
maar over wat ze hebben meegemaakt.
Hij zegt dat ze moeten wachten op de hulp die komt.
Zijn woorden zijn eenvoudig. Maar belangrijk.
De leerlingen luisteren goed.
Ze voelen dat dit zijn laatste woorden zijn.
Terwijl ze daar staan, gebeurt het.
Jezus wordt omhoog opgenomen. Langzaam.
Niet plotseling. De leerlingen kijken omhoog.
Ze volgen Hem met hun ogen. Ze zeggen niets.
Ze staan stil. Tot ze Hem niet meer zien.

Stilte en verwondering

Het wordt stil. Niemand zegt iets. De leerlingen blijven kijken.

Ze verwerken wat er gebeurd is. Er is verwondering.

Maar ook rust. Het is anders dan bij zijn dood.

Toen was er verdriet en verwarring. Nu is er iets anders.

Ze weten: Hij leeft.

Dan staan er ineens twee mannen bij hen.

Ze dragen lichte kleding. Ze spreken de leerlingen aan.

“Waarom blijven jullie naar de lucht kijken?”

Ze zeggen dat Jezus naar de hemel is gegaan.

En dat Hij op een dag terug zal komen.

De woorden zijn duidelijk. Niet ingewikkeld.

Maar belangrijk. De leerlingen luisteren.

Ze beseffen dat ze niet moeten blijven stilstaan.

Ze moeten verder.

Terug naar Jeruzalem, bij elkaar blijven

De leerlingen gaan terug naar de stad.
Ze lopen samen. Ze praten over wat er gebeurd is.
Niet alles is duidelijk. Maar er is rust.
Ze zijn niet meer bang zoals eerst.
Er is iets veranderd. Ze hebben Jezus gezien.
Ze hebben zijn woorden gehoord. Dat blijft bij hen.
De leerlingen blijven bij elkaar. Ze zoeken elkaar op.
Ze bidden samen. Ze wachten.
Ze weten dat er iets gaat gebeuren.
Ze weten alleen nog niet precies wat.
Ze vertrouwen erop dat Jezus woord houdt.

Wachten

De leerlingen zijn weer in Jeruzalem.
Ze zijn samen. In een huis.
Ze doen wat Jezus heeft gezegd.
Ze wachten. Niet passief. Maar bewust.
Ze bidden samen. Ze praten met elkaar.
Ze denken terug aan alles wat ze hebben meegemaakt.
Aan de woorden van Jezus. Aan wat Hij heeft beloofd.
Dat er hulp zou komen. Dat Gods Geest bij hen zou zijn.
Maar wanneer? Dat weten ze niet.
Wachten is niet makkelijk. Soms duurt het lang.
Soms voelt het stil. Toch gaan ze niet weg.
Ze blijven bij elkaar. Dat geeft steun.
Ze staan er niet alleen voor.

Een geluid

Dan gebeurt het. Plotseling.
Er komt een geluid uit de hemel.
Niet zacht. Maar krachtig.
Als een sterke wind.
Het vult het hele huis.
De leerlingen kijken op. Wat is dit?
Ze voelen dat dit bijzonder is.
Niet gewoon. Dit komt van God.
Het is geen gewone wind.
Het is iets dat je niet alleen hoort.
Maar ook voelt. De ruimte verandert.
De stilte is weg.
Er gebeurt iets nieuws.

Vuur en woorden

Dan zien ze iets. Het lijkt op vuur.
Niet brandend zoals normaal vuur.
Maar als kleine vlammen.
Ze verschijnen boven de leerlingen.
En rusten op ieder van hen.
Iedereen krijgt het. Niet één persoon.
Maar allemaal.
Ze worden vervuld met Gods Geest.
En dan gebeurt er nog iets.
Ze beginnen te spreken.
In andere talen.
Talen die ze niet geleerd hebben.
Toch kunnen ze spreken.
En anderen begrijpen hen.
Dit is nieuw. Dit is bijzonder.
Dit is wat Jezus had beloofd.

Voor iedereen

Buiten zijn mensen uit verschillende landen.

Ze zijn in Jeruzalem voor een feest.

Ze horen het geluid. Ze horen stemmen.

Ze komen kijken. Ze luisteren.

En dan gebeurt iets opvallends.

Iedereen hoort zijn eigen taal.

Dat maakt indruk. Hoe kan dit?

De leerlingen vertellen over God.

Over Jezus.

En iedereen kan het begrijpen.

De boodschap is niet meer beperkt.

Niet alleen voor één groep.

Maar voor iedereen.

Het verhaal van Jezus gaat door

Het verhaal van Jezus eindigt niet bij een graf.

Het stopt niet bij een kruis.

En ook niet bij de hemelvaart.

Het begon in een eenvoudige stal in Bethlehem.

Het ging verder door woorden van liefde.

Daden van genade, lijden, sterven, opstanding en nieuw leven.

Maar het belangrijkste is misschien wel dit:

Het verhaal van Jezus gaat nog steeds door.

Niet alleen als een bijzondere leraar uit lang geleden.

Niet alleen als een naam in een oud boek.

Wij geloven dat Jezus leeft. Ook vandaag

Dat betekent dat zijn woorden niet oud zijn geworden.

Zijn liefde is niet verdwenen.

Zijn uitnodiging is niet voorbij.

Wanneer Jezus mensen zag die alleen waren.

Dan heeft Hij ook nog hart voor mensen die nu eenzaam zijn.

Wanneer Hij zieken aanraakte, zien we zijn zorg voor wie nu pijn draagt.

Wanneer Hij sprak over vergeving, raakt dat ook onze eigen fouten,
ons verdriet en onze relaties. Zijn leven spreekt nog steeds.

En na zijn hemelvaart liet Hij zijn volgelingen niet alleen achter.

Hij beloofde Gods Geest. Met Pinksteren werd die belofte werkelijkheid.

Die Geest is geen verhaal van vroeger, maar Gods aanwezigheid nu.

De Geest geeft moed waar angst is.

Troost waar verdriet woont.

Licht waar het donker lijkt te winnen.

Richting wanneer mensen niet weten welke weg ze moeten gaan.

Dat betekent niet dat het leven altijd makkelijk wordt.

Ook de eerste leerlingen hadden vragen, zorgen en strijd.

Maar ze ontdekten dat ze niet alleen hoefden te gaan.

Dat geldt nog steeds.

Misschien lees jij dit boek vanuit geloof.
Misschien uit nieuwsgierigheid.
Misschien omdat je zoekt naar hoop, rust of antwoorden.
Dan is juist dat belangrijk om te weten:
Jezus nodigt nog steeds mensen uit.
Niet alleen om over Hem te lezen,
maar om Hem te leren kennen.
Niet alleen om zijn verhaal te bewonderen,
maar om ermee te leven.
Het christelijk geloof is niet alleen terugkijken.
Het is ook vandaag luisteren, vertrouwen en volgen.
Soms heel eenvoudig. In een gebed.
In een keuze om goed te doen. In vergeving schenken.
In hoop houden wanneer dat moeilijk is.
In geloven dat liefde sterker is dan angst.
Dat is misschien wel de kern van alles.
Dat God mensen niet op afstand heeft gehouden,
maar dichtbij is gekomen. In Jezus.
En dat Hij nog steeds dichtbij wil zijn.
Daarom is dit geen afgesloten geschiedenis.
Het is een levende uitnodiging. De vraag is niet alleen:
“Wat gebeurde er toen?” Maar ook: “Wat betekent dit nu voor mij?”
Misschien is dat de mooiste laatste bladzijde van dit verhaal.
Niet een punt. Maar een begin. Want het leven van Jezus gaat verder.
In woorden die blijven spreken. In hoop die niet verdwijnt.
In geloof dat gedragen wordt.
En in mensen die vandaag nog steeds ontdekken:
Hij leeft.